

128. Møde.

Fredag den 26. April, Kl. 1.

Formanden: Finansudvalget har afgivet Erklæring over det fra Landstinget tilbagesendte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en Statstidende.

Eksemplarer ere omdelte.

Vedkommende Udvalg har afgivet Betænkning over Forslag til Lov, hvorved Herning Kommune oprettes til Købstad.

Eksemplarer ville senere blive omdelte.

Vedkommende Udvalg har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

Eksemplarer ville senere blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Bestutning af Folketinget om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af den modtagne Beretning angaaende de i 1911 foretagne Prøveansættelser til Jordskyld.

Formanden: Som det vil erindres, gaar mit Forslag ud paa, at Forslaget til Beslutning underkastes en Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse mod dette Forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er saaledes vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Udnyttelse gennem Lørlægning og Uddybning af et Areal indenfor den dansk vestindiske Ø St. Thomas' Havn.

Forhandlingerne genoptoges.

Ivar Berendsen: Foranlediget ved en Bemærkning af mig ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag fremkom

den højtærede Finansminister med den Udtalelse, at Folketinget i denne Sag ikke var saa frit stillet som i sædvanlige Lovgivningsanliggender, og senere udtalte han, at han selvfølgelig alligevel var villig til at forelægge Koncessionssøgerne forstandige Ændringsforslag. Dette var i faa Ord et nøjagtigt Udtryk for, hvorledes et Udvalgs Arbejdsvilkaar ere, naar der kræves en udentings Parts Accept, forinden et Lovgivningsanliggende kan betragtes som ordnet. Udsigten til, at Ændringsforslag, hvorved Statens Kontrol med Koncessionshavere skærpes, eller hvorved offentlige Kassers Ret til Udbytte indføres i en Koncession, bliver under saadanne Vilkaar ikke forstørret, naar en Del af Flertallet enten oprindelig har eller efterhaanden faar den Opfattelse, at den Koncession, der forhandles om, mindre er et Tilbud fra Statskassen til Koncessionssøgerne end et Tilbud fra Koncessionssøgerne til Statskassen. Denne Opfattelse har Flertallet givet Udtryk i sin Betænkning, og det kom ogsaa til Orde nu ved den meget ærede Ordførers Foredrag i Gaar. Jeg deler ikke den Opfattelse, og jeg betragter den som ikke ufarlig; jeg ønsker ikke, den maa brede sig i dette Ting. Man kan have fuld Beundring for Konsortiets Storsyn og for dets Villiestykke, man kan have fuld Tillid til dets enkelte Personers Hensigter — jeg har begge Dele —, uden at man behøver at forflygtige det statlige Hensyn, som det netop er Rigsdagens Hverv at værne, naar der er Tale om en saa omfattende Sag af økonomisk og kommerciel Natur som denne.

Hvad enten Flertallets Koncessionsforslag, som det foreligger, bliver Statsmagtens Tilbud, eller det Mindretal, som jeg har den Ære at repræsentere, i Dag faar sine Tilføjelser ind i Koncessionen, tror jeg, det er formaalstjenligt, at vi se paa denne Koncession som et Tilbud — et rundeligt Tilbud — fra Statsmagten til Koncessionssøgerne til Gengæld for, hvad de præstere. Men paa den anden Side maa det naturligvis indrømmes, at vort Mindretals Ændringsforslag, selv om de ikke ere mange i Antal, vilde forandre Koncessionens Fysiognomi derved, at Statskontrol indføres, og offentlige Kassers Ret til Udbytte anerkendes. Forinden denne anden Behandling er sluttet, kender man altsaa i Virkeligheden ikke det Tilbud, som Folketinget vil gøre Koncessionssøgerne, først da vil Koncessionssøgernes Accept eller Afslag komme til at foreligge. Med andre Ord, denne anden Behandling er i